

רעות

תקופת הבטון

ספורט השבוע שעבר היה לערוך משאלים על הכנסת. התשובה הקולעת היתה של סמל-משרה ירושלמי ותיק, הצוצרן תזמורת-המשטרה ראובן רומן. אמר הוא, בתשובה לשאלת חוקרת דעת-קהל: "הכל יפה, יפה מאוד. הבטון החשוף לא יפה, אבל מודרני. מה לעשות? זאת תקופת הבטון, כמו שהיתה פעם תקופת האבן ותקופת הברונזה."

המלחמה הצונית

משה מנוחין הוא יהודי בן 73, שנולד ב' רוסיה וגדל בישיבה בירושלים. יותר מאחר היה יחד עם משה שרת, בין מסיימי ה' מחזור הראשון של הגימנסיה העברית הוצליה.

בניגוד לרוב בני המחזור, לא יצא לקורס קצינים באקדמיה הצבאית בקושטא. במקום זה נסע לניר-יורק. שם השתלם במתמטיקה ובמדעי-המדינה.

הכוח הציוני. המתמטיקה קבעה את הטון לחייו המקצועיים. לימודי מדעי-המדינה קבעו את חייו הפרטיים.

כי מנוחין, אביהם של הכנר יהודי והפסנתרנית חפצייה מנוחין, הוא מנהל-העסקים של בניו עד עצם היום הזה. חוץ מזה הוא אחד המתנגדים החריפים של התנועה הציונית בארצות-הברית.

כאשר סיים השנה עשר שנות מחקר על התנועה הציונית וכינס את הדברים בספר התנוונות היהדות בתימינו, גילה הוא את כוחה האמיתי של הציונות.

הרשת הציונית. בתום מערכה שנמשכה שנה שלמה, סיכם השבוע מנוחין את נסיונו. הסיכום צריך להוכיח כי רשת ציונית אדירה פרושה על-פני ארצות-הברית, מר-נעת כל פעילות אנטי-ציונית.

כאשר סיים מנוחין את כתיבת ההתנוונות (בה קטל את הציונות כנוגדת את מוסר ה' יהדות, קבע כי היא תנועה חתרנית עולמית, הפוגעת בכל יהודי והמסלפת את דמות ה' דת היהודית), החל מחפש מו"ל לספרו.

כל מו"ל אליו פנה, שיבח את כתב-היד, אך הודיע כי איננו מוכן להוציא אותו לאור. מנוחין, אביו של מיליונר, לא התקשה ב' פתרון הבקיעה. הוא הוציא את הספר על חשבון עצמו.

ההתקפה הציונית. עתה החלה ה' התקפה הגדולה. הבטאונים הציוניים לא הס' חפזו בהדגשת הנימה הלא-נעימה של ה' ספר. הם קראו למנוחין בשמות מפורשים: משומד, אנטי-יהודי, אנטי-ישראלי.

מוכרי-הספרים ברחבי ארצות-הברית ערכו כאילו קונניה, סרבו למכור את הספר. לאו דווקא בגלל אי-הדיוקים שבו (כגון הקביעה כי מספר היהודים בישראל הוא מיליון וחצי בלבד), אלא מסיבות הרבה יותר עקרוניות. הסביר מוכרי-ספרים אחד בסן-פרנסיסקו ל' קונה שביקש את הספר: "על גופי המת תכ' ריח אותי להומין את הספר הזה!"

הש.ב. הציוני. מנוחין לא טמן ידו בצלחת, עבר להתקפת-נגד. כאשר נערך יריד בעיר המחוז הקאליפורנית בה הוא חי, התיידד עם 29 הסטודנטים הערבים הלומדים בקולג' המקומי. הם הציגו את ספרו בביתן הערבי ביריד, ניסו למכור אותו למבקרים.

השב. הציוני ידע על הדבר חוך שעות מספר. תוך יומיים נאלצו הערבים, שסרבו להפסיק את מכירת הספר, לסגור את ביתנם.

המלה האחרונה היתה של מנוחין. הוא הישחה השבוע, בהודעה לעיתונות, את הציונים לנאצים דווקא וקבע: "בהתנהגותם הוכיחו היהודים-הציונים החתרנים כי הם איבדו אפילו את מורשת עמ'הספר."

הווי

● הפער. בנתניה ניתח תעשיין את הרכב הוצאות הקמת מפעלו, שבנייתו הסי' תיימה השבוע, גילה כי ההכנסה הממוצעת ליום של סבל שעבד בהקמת מבני המפעל היתה 110 ל"י, של מהנרס — 60 ל"י.

● תורה ועבודה. בקריית-אטא נת' כנסו מנהלי בתי-הספר המקומיים לקראת שנת הלימודים החדשה, גילו כי תלמידי-הם חת חרוצים גם בימי החופשה, ניפצו 600 שמשות בבנייני בתי-הספר בקרייה.

מלכת החארקות — נסי

ב' יירת המשטרה חלפה במהירות ב' סמטאות שכונת-התקווה, הבחינה בדמות שרועה בתוך שלולית. אנשי המשטרה קפ' צו מתוך הניירות, וראו גבר נטול-הכרה שוכב בשלולית, כשגופו חבוס וזכרם. ה' איש הועבר למגן-דוד-אדום ושם, לאחר טיפול והתאוששות, סיפר משה משעני (45), את סיפורו:

"סגרנו את חנות-הירקות שלנו בשעה עשר וחצי, ואני הלכתי לרחוב יקותיאל, איפה ש' אני גר.

"הלכתי לי באמצע הכביש. פתאום, כאילו מהשמים, אני לא יודע איך, בא איזה פרייבט קטן, ונסע עלי.

"פתאום נפתחו כל הדלתות של האוטו, וירדו ממנו ארבעה שדים שחורים, וגם ה' פרצופים שלהם היו שחורים. נבהלתי ובי' אותו רגע לא היה לי קול לדבר. היה לי ארגז ירקות על הכתף בשביל שבת. ואחד מהם לקח אותו והכניס לתוך הפרייבט. גא' השני נתן לי ססירה על העיניים ואני ראי' תי' הרבה כוכבים בעיניים שלי.

"הם תפסו אותי וסחבו אותי וזרקו אותי לתוך הפרייבט. בתוך הפרייבט אחד מהם הוציא לי מהכיס של המכנסיים את כל ה' כסף שהיה שמה בתוך שקיק ניילון. אני לא יודע כמה כסף היה לי. אני חושב איזה שבע מאות לירות, למה שזה היה פדיון של שני ימים שעבדנו.

"בתוך הפרייבט קיבלתי הרבה מכות על הפנים והגב, אחר כך אני כבר לא זכרתי שום דבר עד שמצאתי את עצמי בתוך ה' אוטו של המשטרה."

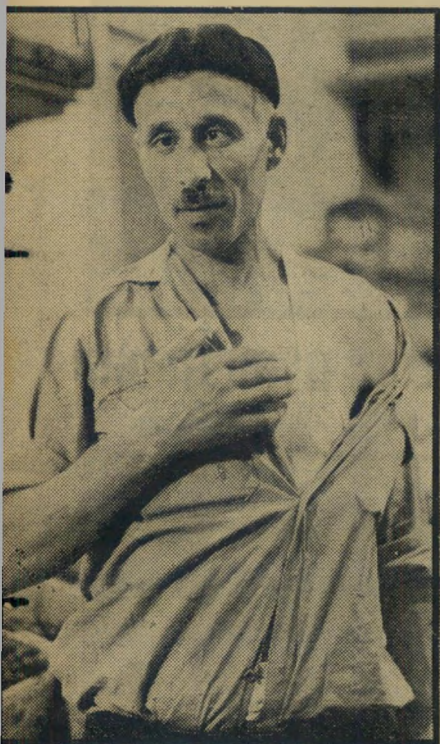
★ ★ ★

"אל תבוא להתלונן!"

א' נשי המדור המרכזי של המשטרה פתחו בחקירת השוד והחטיפה. אנשי המודיעין שברקב העולם התחתון נתבקשו לברר מי הם השודרים. שמועה שהילכה מפה-לאזון סיפרה כי גם נעמי רענני, בחור-רה משכונת-התקווה, לקחה חלק בשוד. היא נעצרה לחקירה.

לא היתה זאת הפעם הראשונה ששמה של נעמי רענני הוזכר בחדשות הפליליות. נעמי רענני, נערה נמוכה, מכוערת, בעלת גיבנת ועיניים שחורות יוקדות, נולדה ב' שכונת-התקווה בשנת 1948. עוד בילדותה, כשלמה בכית-ספר עממי, כל החברים שלה היו רק בנים. הבנות לא מצאו חן בעיניה. בבית-הספר היא סירבה ללמוד, התמידה ל' הפריע למורים, הרביצה לכל הבנים באכזבים ובמקלות. עד שורקו אותה מבית-הספר. נעמי קנתה לה שם של פייסרית בין נערי השכונה. היא הלכה תמיד יחד עם ה' חברת-השחולל בהחובות, להתפלל לקול-נוע, לאכול במסעדות בלי לשלם.

בגיל 14—15 למדה לעשן חשיש. לאחר

של השוד והחטיפה הוא ה' ירדן משה משעני, הניצב בחנותו ומצביע על המקום בגופו בו הוכה.

חזק סביו לימור

*** KING-SIZE

מרטון מלר

סביון האיכות לזיכרונות מסולה

חליפות הדין

קנייה מיוחדת

תנאים

ת"א שדר' מסדיק 19

62,25,19,12 0161616

קנו את

YAMAHA

הגיטרה המעולה

הפסנתר בע"מ

רחוב המלך ג'ורג' 32, ת"א